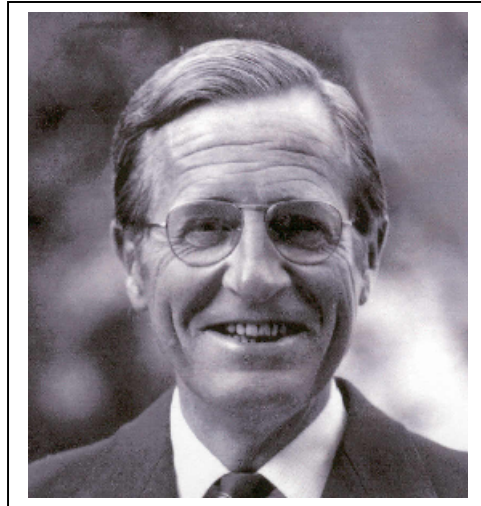


## **In memoriam Geert Coerkamp**

*(21 augustus 1926 – 18 november 2001)*



Zondag 18 november 2001 is in Deventer Geert Coerkamp overleden. In augustus nog speelde hij met zijn vrouw Françoise een echtparenwedstrijd tijdens de Deventer golfweek, en hij liep in diezelfde maand nog 2 dagen tegen Engelse veteranen 36 holes. Hij merkte toen wel dat er iets niet in orde was; hij was doodmoe.

Begin september liet hij zich nakijken door zijn ‘vriendjes’ in Deventer – gastroscopie, echo, CT – en werd de onverbiddelijke diagnose gesteld: tumor van de pancreasstaart met levermetastasen. Niets aan te doen, palliatief. Hij berustte en benutte de tijd die hem restte om alles met de familie te bespreken. Maar die tijd was heel snel om!

Geert Coerkamp deed eindexamen HBS in 1944 in den Haag. Na een korte studieperiode in Delft ging hij in 1947 geneeskunde studeren in Leiden. De wachttijden tussen de co-schappen vulde hij in met werkzaamheden in het sanatorium Hellendoorn. Hij had zich intussen bij de Koninklijke Marine aangemeld en was in 1956 benoemd tot beroepsofficier-arts met een 10-jarig contract. Door zijn aanstelling bij consultatiebureaus voor de bestrijding van tuberculose werd zijn belangstelling voor de radiologie gewekt. In 1961 werd hij uitgezonden naar Nieuw-Guinea als chef van het Marine Hospitaal te Biak tot 1962; hier maakte hij veel vrienden in de Marine. In 1963 begon hij de opleiding tot radioloog in Leiden bij Von Ronnen. Na zijn opleiding werd hij in 1968 in het Marine Hospitaal te Overveen geplaatst. Hij verliet de Marine in april 1978. Daarna kwam hij in de maatschap radiologie van het Elisabeth Gasthuis (thans Kennemer Gasthuis) te Haarlem. Ook voor de NVvR zette hij zich in. Hij werd een geacht lid en later voorzitter van het Concilium Radiologicum, waarna hij de NVvR vertegenwoordigde als lid van de Specialisten Registratie Commissie. Hij was een Pietje Precies en om zijn gedegen kennis van zaken zeer gewaardeerd. Wegens werkzaamheden in het stafbestuur van het Elisabeth Gasthuis in de tijd van fusies in Haarlem verliet hij de SRC.

Ik ken Geert sedert mijn Leidse groentijd in 1951 (dus een halve eeuw geleden); hij was toen een zure ouderejaars. Toen ik mijn opleiding in de radiologie bij prof.dr. J.R. von Ronnen in 1964 begon kwam ik hem weer tegen. We raakten erg bevriend en ik besepte dat die zure ouderejaars in feite een erg aardige man was. Daarom werkte ik er hard aan om hem bij ons in

de maatschap te krijgen, waar hij van 1978 tot zijn pensionering bleef en de verjonging van de maatschap meemaakte. Zijn voorliefde ging uit naar echografie.

Hij had weinig behoefte tot publiceren. Samen met de neurochirurgen Singh en Luyendijk publiceerde hij een artikel in Acta Neurochirurgica over 'Spinal epidural meningiomas', en in het Journal Belge 'Demonstration of the usefulness of the Chassard Lapiné projection'.



(li-re) Henri Schütte, Odo Op den Orth (zittend), Dick Wackwitz, Carel van Hees en Geert Coerkamp in september 1987.

De jaren vóór zijn pensioen begon hij fanatiek met de golfsport; hij oefende dag en nacht en nam elk verloren moment te baat om een balletje te slaan – ook op zijn werkkamer die ik met hem deelde – en thuis. Hij koos, als pensionado, Deventer als woonplaats om daar ongestoord en vaak te kunnen golven. Hij kreeg dit jaar (2001) postuum een beker van zijn club omdat hij een laatste wedstrijd in Deventer, die hij vast gewonnen zou hebben, niet meer kon meespelen.

Met Geert Coerkamp verliezen wij een serieuze collega, een aimabel mens en een warmhartige vriend. De fakkel gaf hij door aan zijn zoon Emile, die de liefde voor het vak en de NVvR voortzet. Hij laat een familie achter met een hechte band; Françoise, Emile, Irene en Paul en aanhang: hou het zo en veel sterkte.

*Henri E. Schütte*  
*Wassenaar, december 2001*

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.  
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.